

fælde også i fjernere dele af verden. Al-Qaida har desuden forbindelser til militante islamistiske netværk i Mellemøsten, Nordafrika, Østafrika samt på den arabiske halvø, og terrornetværk benytter især syrisk og iransk territorium som både bagland og transitområder for operationer i Irak.

Der er tegn på, at al-Qaida på det seneste igen er begyndt at udvide og styrke sin position rent organisatorisk, også uden for sine normale højborg. For eksempel vil fusionen af den betydeligste algeriske terrorgruppe med al-Qaida i september 2006 formentlig betyde, at al-Qaida vil styrke sit netværk i Nordafrika samt opnå nye logistiske fordele med henblik på kampen i Irak eller et eventuelt angreb i Europa.

Militante islamister eller netværk med praktiske erfaringer fra for eksempel Irak-krigen vurderes også i fremtiden at kunne udgøre en vis sikkerhedsrisiko for de europæiske samfund.

På grund af det forøgede sikkerhedsniveau i det meste af verden efter 11. september 2001 har terrorister generelt fået sværere ved at ramme højt profilerede mål. Det betyder, at de typisk enten vælger såkaldte bløde mål, hvor de kan dræbe så mange mennesker som muligt, eller mål med symbolværdi, som er svære at beskytte. Angrebene på morgentogene i Madrid 2004 og London 2005 samt mordet på den nederlandske filmskaber Theo van Gogh i 2004 er eksempler på denne type mål.

Erfaringerne fra London, Madrid og Amsterdam viser også, at både simple terrorangreb og angreb af en vis kompleksitet kan finde sted uden varsel. Desuden kan angreb foretaget med let-tilgængelige materialer (f.eks. kemikalier til husholdningsbrug og nitratholdige gødninger) forårsage ganske alvorlig skade, ikke blot direkte i de konkrete angreb, men også indirekte gennem den psykologiske effekt i den bredere offentlighed.

Den omfattende terrorbekæmpelsesindsats, der udføres i mange lande, herunder i Danmark, har forbedret myndighedernes mulighed for at opdage forberedelsen af meget komplekse angreb. Under forudsætning af en fortsat intensiv antiterrorindsats vil det derfor fremover blive stadig sværere for terrorister at planlægge og gennemføre et meget omfattende og komplekst terrorangreb i Europa i stil med 11. september 2001.

Truslen mod Danmark

Danmark har som den øvrige vestlige verden oplevet en stigende terrortrussel i de seneste år, og der vurderes i dag at være en generel terrortrussel mod Danmark.

Danmarks deltagelse i de militære aktioner i Afghanistan og Irak samt tegningesagen vurderes i et vist omfang at have medvirket til at øge opmærksomheden om Danmark i militante ekstremistiske kredse og dermed trusselsniveauet mod Danmark og danske interesser i udlandet.

Det øgede fokus på Danmark illustreres også af, at højtstående al-Qaida-ledere, herunder Osama Bin Laden og Ayman al-Zawahiri i marts og april 2006, har omtalt og fordømt Danmark som følge af tegningesagen.

Terrortruslen mod Danmark stammer hovedsageligt fra netværk, grupper og enkeltpersoner, der bekendt sig til forskellige former for militant islamistisk ideologi.

I Danmark er der personer og miljøer, som har sympati for og/eller støtter grupper, der er involveret i terrorvirksomhed. Den kapacitet, der kræves for at gennemføre et terrorangreb med relativt enkle midler, vurderes at være til stede i Danmark, men dog i begrænset omfang. Samtidig er det vurderingen på baggrund af generelle indikationer og konkrete sager, at der i visse kredse i Danmark er vilje til at involvere sig i terrorrelaterede aktiviteter eller gennemføre egentlige terrorangreb.

Som eksempel kan nævnes sagen fra Vollsmose, som endnu ikke er afgjort, men hvor der er rejst tiltale. I denne sag er flere personer varetaget/fængslet mistænkt for terrorisme. Andre eksempler er den såkaldte Glostrup-sag, hvor en af de tiltalte i landsretten er idømt 7 års fængsel samt senest dommen fra april 2007, hvor dansk-marokkaneren Said Mansour blev idømt 3½ års fængsel for bl.a. at yde generel rådgivning til terrorgrupper og for at udbrede materiale, der egner sig til at hverve medlemmer til sådanne grupper.

De seneste års erfaring fra både Danmark og andre europæiske lande viser, at en betydelig og stigende andel af nutidens militante ekstremister tilhører den gruppe af yngre eller meget unge mænd, der er født og opvokset i Vesten.

Disse såkaldte »hjemmedyrkede ekstremister« har ofte gennemgået en hurtig radikaliseringsproces, hvor internettet, etablerede ekstremistiske ideologer og karismatiske personer i kombination med venner og personlige netværk typisk har spillet en betydelig rolle. Disse perso-